

Arrest

**nr. 67 670 van 30 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 maart 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 15 december 1980.

1.2. Deze aanvraag werd op 8 juli 2011 onontvankelijk beoordeeld. Verzoeker kreeg diezelfde dag tevens een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Verzoeker werd op 9 juli 2011 in kennis gesteld van deze beslissing. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1995, moet

De persoon die verklaart zich (P.D.) te noemen, geboren op 17.01.'1993, en wie verklaart van Servische nationaliteit te zijn.

(...)

REDENEN VAN DE BESLISSING

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel.

(...).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 48/3 en 49 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt zeer summier dat, gelet op de imminente oorlogssituatie in de Balkan, hem de status van vluchteling toekomt. Hij zou gevaar lopen voor zijn leven bij een terugkeer naar Servië. Er zou hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moeten worden toegekend.

2.2. Vooreerst geldt dat de Raad, gelet op de aard van de bestreden beslissing, hier gevat wordt in haar hoedanigheid van annulatierechter.

Artikel 39/1, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt immers het volgende: “§ 1. *Er is een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, verder De Raad genoemd. De Raad is een administratief rechtscollege en is als enige bevoegd om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.*”

Artikel 39/2, §2 stipuleert verder dat “§ 2. *De Raad uitspraak doet, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht*”.

2.3. De bestreden beslissing van 8 juli 2011 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde is een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

2.4. In haar gedaante van annulatierechter beschikt de Raad niet over volle rechtsmacht, zodoende kan zij slechts de wettigheid en de kennelijke redelijkheid van de bestreden beslissing toetsen, zij kan geenszins aan verzoeker het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen naar aanleiding van onderhavig beroep, dat immers gericht is tegen een beslissing zoals bedoeld in de artikelen 39/1, §1 van de vreemdelingenwet, zoals supra besproken. Verzoeker kan de schending van de artikelen 48/3 en 49 van de vreemdelingenwet niet dienstig aanvoeren.

2.5. Daarenboven stelt de Raad stelt vast dat verzoeker de motieven van de thans bestreden beslissing, met name zijn illegaal verblijf in België, geenszins betwist. Verzoeker betwist noch de juridische grond, met name artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, noch brengt hij enig feitelijk bewijs bij dat de feiten uit de motieven onjuist zouden zijn of foutief zouden zijn gekwalificeerd door het bestuur. Verzoeker geeft geen enkele verklaring waarom hij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel. Verzoeker betwist met andere woorden de motieven van de bestreden beslissing niet. Zodoende blijven de schragende motieven van de bestreden beslissing onverkort gelden.

2.6. Tot slot wenst de Raad nogmaals te duiden aan verzoeker, als rechtszoekende, dat de huidige procedure volledig los staat van de door verzoeker aangehaalde problemen. Indien verzoeker meende aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, diende hij een asielaanvraag in te dienen, volgens de geijkte wegen, wat niet is gebeurd.

Het enig middel is niet ernstig.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC